

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 7

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції
“Теоретико-методологічні засади та соціальна практика
модернізації України: політичні, юридичні, економічні
та психологічні проблеми”
м. Київ, МАУП, 29 листопада 2018 р.*

*IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Проблеми і перспективи соціально-економічного
розвитку України в умовах європейської інтеграції”
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2018 р.*

*Міжнародної наукової конференції
“Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні:
стан, проблеми, тенденції розвитку”
м. Київ, МАУП, 7 грудня 2018 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 10 від 31.10.18)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали. звітн. наук.-практ. конф. “Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми”, 29 листопада 2018 р.; IV Всеукр. наук.-практ. конф. “Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції”, 14 листопада 2018 р.; Міжнар. наук. конф. “Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку”, 7 грудня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2018. — 372 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2018

Коляденко Н. В. Забезпечення процесу безперервного навчання на рівні загальноосвітніх навчальних закладів в умовах впровадження інклюзивної освіти	333
Куденко Г. О. Фестиваль як комплексний захід з інтеграції родинного та суспільного дошкільного виховання	336
Кутеньова Н. Б. Формування педагогічної команди в сучасному закладі дошкільної освіти	338
Марусіна О. С. Основоположні аспекти аналізу світових моделей державного управління вищою освітою в умовах формування інформаційних суспільств	340
Мєлков Ю. О., Нич Т. В., Чиркова О. А. Використання комп'ютерного обладнання у процесі вищої освіти: можливості та проблеми	342
Мишолов Н. В. Кадровий менеджмент – створення умов для творчого саморозвитку педагогічного колективу	344
Муромець В. Г. Підготовка здобувачів докторських (phd) програм до розвитку загальних компетентностей: європейські тенденції	346
Семенець-Орлова І. А. До питання концептуального переосмислення освітніх змін.....	348
Соболев А. В. Актуальность применения современных PR технологий и их использования в Высшей школе.....	350
Хвалько С. Я. Теоретичні основи управлінської діяльності в освітній організації “Вищий навчальний заклад”	353
Хоссейн Моїніджазани Професійно значущі якості особистості пілота як головний фактор безпеки польотів.....	355
Цибульська С. М. Інноваційні технології, методики навчання у початковій школі.....	358
Цісельська В. М. Специфіка роботи з індексом інклюзії в закладах дошкільної освіти	361
Чернуха М. Н. Інтеграція як чинник модернізації сучасного освітнього простору	363
Шаповалова А. М. PR (Паблік Рілейшнз) та діяльність громадських, дитячих і молодіжних організацій в Україні	365
Юсеф М. А. Развитие экономического сотрудничества между Украиной и арабскими странами	368
Юсеф Н. Н. Организация обучения иностранных студентов в Украине.....	370

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСВІТНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ “ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД”

Аналіз літературних джерел свідчить, що теорія управління як наука виникла наприкінці XIX ст. і відтоді зазнала істотних змін. У давньоєгипетській пам'ятці писемності “Повчання Птаххотепа”, одна з його настанов не втратила актуальності й нині: “Якщо ти начальник, будь спокійним, коли слухаєш ти слова прохача; не відштовхуй його, перш ніж він полегшить душу від того, що хотів сказати тобі. Людина, уражена нещастям, хоче вилити свою душу навіть більше, ніж досягти сприятливого вирішення свого питання”.

Актуальним проблемам теорії і практики управління значна увага приділялась в Давній Греції. Сократ (469–399 рр. до н. е.), наголошуючи на важливості поділу праці та спеціалізації, завдання управління вбачав у тому, щоб кожна людина була на належному місці. Він та інші давньогрецькі філософи стверджували, що причиною бідності суспільства, як правило, є відсутність умілого керівництва.

Теорію “ідеальної держави” виклав у роботах “Політичні діалоги”, “Республіка” і “Закони” Платон (427–347 рр. до н. е.). Управління він розглядав як науку і важливий елемент системи життєзабезпечення суспільства. Аристотель (384–322 рр. до н. е.) визначав дві системи господарювання того часу, заклав основи вчення про домашнє господарство. У “Нікомаховій етиці” він обґрунтував моральні принципи управління господарством, акцентуючи на “справедливому обміні” виробленими благами.

Значну увагу проблемам управління організації приділяв Нікколо Макіавеллі (1469–1527). У роботі “Правитель” він сформулював власні рекомендації щодо організації управління державою, норми поведінки керівників. Він вважав, що для зміцнення держави виправдані будь-які засоби. Тому термін “макіавеллізм” використовують і сьогодні для характеристики політики, яка нехтує нормами моралі.

Фундаторами розгляду управління як науки стали американський інженер Фредеріко-Вінслоу Тейлор (1856–1915 рр.) та французький інженер Анрі Файоль (1841–1925). Основоположниками першої школи “наукового управління” на початку XX століття вважали, що “керувати – значить вести підприємство до його мети, максимально використовуючи наявні ресурси”.

Наукову спадщину Тейлора у першій третині XX століття досить ефективно розвинув американський інженер Гаррінгтон Емерсон, в системі управління виробництвом він виділив 12 елементів-принципів підвищення продуктивності праці: точне визначення мети; здоровий глузд; компетентна консультація; дисципліноване справедливе відношення до персоналу; надійний, повний точний і постійний контроль; нормування оперативних, стандартних інструкцій; винагорода за продуктивність та інші. Використання наукових розробок Ф.Тейлора та Г.Емерсона сприяло подальшому росту продуктивності суспільної праці в США порівняно з іншими країнами.

Американський соціальний філософ, політолог, психолог Мері Фоллет (1866–1933) на відміну від Тейлора, для якого основним об'єктом аналізу виступав ізольова-

ний індивід, починала аналіз з “індивіда групового” як організації або цілісної спільноти. Особливу увагу вона приділяла проблемі розмежування “влади” та “авторитету”.

Початок формування практичного системного управління в Україні науковці відносять до часів Київської Русі. Це міжнародні угоди, зокрема, з Візантією; княжі грамоти; правові кодекси (“Руська правда”), літературні твори (“Повчання” Володимира Мономаха) тощо. Але власне українська надбання щодо практики менеджменту організації належать до кінця XVIII – початку XIX ст. Вони пов’язані з працями українських науковців Михайла Балудянського (1769–1847), який став першим ректором Санкт-Петербурзького університету, Василя Каразіна (1773–1842) – засновника Харківського університету, випускників Києво-Могилянської академії – Андрія Самборського (1732–1815), Михайла Ліванова (1751–1800), які присвятили свої праці організації сільського господарства. Істотна роль у цьому процесі належить Михайлу Тугану-Барановському (1865–1919). Обґрунтувавши теорію змішаної економіки, він зробив значний внесок у вирішення проблеми державного регулювання соціально-економічними процесами.

Процес управління постійно знаходиться у режимі дослідження ефективної системи управління її функціонування, яка б відповідала умовам соціально-економічного суспільного розвитку. Сьогодні ринкові умови господарювання створюють для більшості ринкових суб’єктів середовище високої конкуренції, яке вимагає від них здатності формувати конкурентні переваги як у сфері виробництва товарів їх просування на ринок, так і в сфері освітянських послуг. Ці переваги досягаються завдяки впровадженню новачій – суттєво нових методів і засобів здійснення виробничої та комерційної діяльності. Тому, інноваційна управлінська діяльність є невід’ємною частиною виробничої чи соціальної організації, зорієнтованої на оновлення та вдосконалення її виробничих сил і організаційно-економічних відносин.

Аналіз літературних джерел свідчить, що сучасний етап розвитку управлінської діяльності у всіх сферах суспільного розвитку характеризується значними дослідженнями проблем її ефективності. Теоретичні обґрунтування процесу управління висвітлюються в аналітичних дослідженнях науковців: М. Афанасьєва, Е. Афоніна, Г. Ашина, І. Бідзюри, М. Головатого, С. Наумкіної, І. Куколева, О. Куценко, О. Лазоренка, Л. Мандзій, О. Оболонського, М. Пірен, Є. Романенко, С. Серьогіна, В. Токовенко, І. Чаплай та ін.

Аналізуючи вищесказане сьогодні можна зробити висновок, що управлінська наука дає загальні орієнтири, шукає конкретні інструкції на кожен конкретний акт управління. Майбутньому фахівцю необхідні не тільки управлінські знання, але й інтуїтивне розуміння людей, якими він управляє. Найкращих результатів можна досягти, поєднуючи обидва психологічні процеси. Підприємливий управлінець активно шукає можливості і свідомо ризикує, добиваючись змін і вдосконалення.

Джерела

1. Гриньова М. В. Управління навчально-виховним процесом: навч. посіб. Гриньова, Л. В. Малаканова, Г. Ю. Сорокіна; Полтав. нац. пед. ун-т ім. В. Г. Короленка. – Полтава: Мирон І. А., 2014. – 306 с.
2. Державно-громадянська комунікація: шлях від кризи до взаємодії: монографія / [В. М. Козаков, О. В. Рашковська, В. А. Ребало, Є. О. Романенко, І. В. Чаплай]. – Київ: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2017. – 288 с.
3. Найдъонов І. М. Проблеми модернізації ефективності освіти. У збір. Освіта у ХХІ столітті: шляхи розвитку. Вип. 3 // МАУП. – К.: ДП “Вид. Дім “Персонал”, 2012. – С. 54–58.